

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 855

din 06 Decembrie 2007

Sub nr.477/IJ/219/SIP/2006, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea domnului **Emilian Eva**, în prezent procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – structura centrală, care a solicitat apărarea reputației profesionale pentru următoarele fapte de natură să-l discrediteze în fața opiniei publice, comise la adresa sa în perioada în care își exercita funcția la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Iași:

I. Aducerea unor acuzații, care dacă ar fi adevărate ar fi de natură să atragă răspunderea sa penală sau disciplinară, formulate de:

- a) domnul Axinte Gheorghiță, fost angajat la U.M. 0962 Iași;
- b) o persoană, care s-a folosit de identitatea ziaristei Dumitrașcu Fănica de la publicația locală „Flacăra Iașului”. Referitor la acest aspect, solicită totodată identificarea persoanelor din structura Direcției Generale de Informații și Protecție Internă ce se fac vinovate de această diversiune, persoane față de care își rezervă dreptul de a formula ulterior plângere penală.

II. Exprimarea în presă a unor afirmații defăimătoare și calomnioase față de modul în care acesta ar fi gestionat urmărirea penală în dosarele în care a fost cercetat Pânzaru Dumitru.

La prezenta lucrare au fost conexe și lucrările având ca obiect cererile adresate Consiliului Superior al Magistraturii de redacția ziarului „Ziua de Iași”, prin care s-a solicitat exprimarea unui punct de vedere cu privire la aspectele pe care acest ziar le-a publicat în legătură cu modul de instrumentare a cauzelor penale privind pe numiții **Petru Mazălu și Milatinovici Petru Săndel**, sub titlul „Procurorii infractori?” – ediția din 24 iulie, „Abuzurile procurorului Eva” - ediția din 27 iulie 2006 și, respectiv, „Victimele procurorului Eva îi cer demisia” – ediția din 28 iulie 2006, înaintând totodată și articolele.

În cadrul verificărilor efectuate, s-a procedat la identificarea dosarelor și examinarea acestora în limitele competențelor prevăzute de lege Inspecției judiciare și s-au luat relații de la procurorii implicați în legătură cu aspectele ce au constituit obiectul analizei, constatându-se următoarele:

I. Referitor la faptele constând în aducerea unor acuzații, care dacă ar fi adevărate ar fi de natură să atragă răspunderea penală sau disciplinară a domnului procuror Eva Emilian.

a) Domnul procuror Eva Emilian, apreciază că evenimentele au debutat în anul 2002, când domnul căpitan Axinte Gheorghiță, angajat la acea dată la UM 0962 Iași, ar fi „lansat în mediul polițienesc informația nereală potrivit căreia doi capi ai lumii interlope din Iași”, pe care domnul procuror îi identifică ca fiind frații Hârtopeanu Săndel și Hârtopeanu Nuță, i-ar fi achitat consumația la un restaurant din Iași pentru că i-ar fi favorizat în dosarele penale în care aceștia erau cercetați.

În opinia sa, încercarea acestuia de a-l discredita în acest mod, ar fi fost determinată de faptul că, anterior, i-a cercetat fiul într-un dosar penal.

Cu privire la acest aspect, a sesizat conducerea centrală a UM 0962 Iași, care a dispus o verificare, în urma căreia nu s-au confirmat informațiile transmise la adresa sa, iar ofițerul în cauză a fost trecut în rezervă.

Din verificările efectuate, a rezultat că la Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași, în perioada 2000 – 2004, s-au soluționat mai multe dosare privind membri ai familiei Hârtopeanu, după cum urmează:

- dosarul nr. 274/P/2000 – soluționat de procuror Pavel Vlad, cu rechizitoriu față de 13 inculpați și cu neînceperea urmăririi penale față de 4 făptuitori, printre care și Hârtopeanu Ioan, întrucât la data săvârșirii faptelor, aceștia nu împliniseră vârsta de 14 ani – prim procuror Eva Emilian;

- dosarul nr. 3090/P/2000 – soluționat de procuror Pavel Alexandru prin rezoluția din 08.06.2000, cu neînceperea urmăririi penale față de Hârtopeanu Dan Alexandru, întrucât pentru infracțiunea prevăzute de art. 217 alin. 1 Cod penal, partea vătămată și-a retras plângerea – prim procuror Eva Emilian;

- dosarul nr. 2954/P/2000 – soluționat de procuror Iordan Susanu Valentin la 13.07.2000, prin rechizitoriu dispunându-se trimiterea în judecată a inculpatului Hârtopeanu Dan Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj prevăzute de art. 239 alin. 2 Cod penal. – prim procuror Eva Emilian;

- dosarul nr. 518/P/2003 – soluționat de procuror Pavel Alexandru la 24.06.2003 prin scoatere de sub urmărire penală în temeiul art. 18¹ Cod penal a învinuiților Hârtopeanu Ioan și Hârtopeanu Dan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 321 alin. 1 Cod penal – prim procuror Țicău Daniel;

- dosarul nr. 5436/P/2004 – soluționat de procuror Vasile Chifan la 02.02.2004, prin rechizitoriu dispunându-se trimiterea în judecată a inculpatului Hârtopeanu Dan Alexandru pentru lipsire de libertate în mod ilegal (art. 189 alin. 2 Cod penal) și șantaj (art. 194 alin. 1 Cod penal) – prim procuror Țicău Daniel.

Se constată că soluțiile adoptate în aceste dosare nu sunt susceptibile de elemente de favorizare a persoanelor nominalizate în informațiile transmise de numitul Axinte Gheorghiță referitor la activitatea domnului procuror Eva Emilian, informații care, pentru acest motiv, au un caracter calomnios și defăimător, prin natura lor și pentru că au fost transmise în mediul organelor de cercetare penală, asupra cărora prim procurorul Eva Emilian și procurorii Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași exercitau supravegherea.

Pe de altă parte, domnul procuror Pavel Vlad, care a instrumentat în timpul mandatului de prim procuror deținut de Eva Emilian, dosare cu membrii familiei

Hârtopeanu, a arătat că dosarele au fost soluționate pe baza probelor din dosare și nu s-au exercitat presiuni asupra sa în legătură cu acestea.

Organele competente din structura din care făcea parte sus-numitul, au luat față de Axinte Gheorghiță măsuri de sancționare pe linie profesională.

b) Ulterior incidentului descris mai sus, domnul procuror Eva Emilian a considerat subiectul închis, cu atât mai mult cu cât ofițerul care a efectuat verificările, cât și comisarul Blănaru Cătălin, comandantul UM 0215 Iași au insistat să-și retragă plângerea depusă la Parchetul Militar Iași, lucru pe care l-a acceptat pentru a nu da amploare incidentului. Pentru considerentele ce se expun în continuare, apreciază că atacurile împotriva prestigiului său au continuat.

Astfel, IPJ Iași a transmis la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași o notă clasificată pentru a se cerceta aspectele din conținutul acesteia. Nota a fost înregistrată în dosarul penal nr. 28/P/2005, care a fost repartizat pentru efectuarea anchetei domnului procuror Gheorghiță Corneliu Marian.

Ulterior, la data de 13.01.2006, IPJ Iași a transmis nota și la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Iași. În aceeași zi, după înregistrarea notei, procurorul șef Diaconu Iulia a întocmit un referat și o adresă către SRI Iași, pentru a se transmite datele deținute despre persoanele nominalizate în notă și a repartizat lucrarea pentru verificarea aspectelor din conținutul acesteia domnului procuror Eva Emilian.

În timpul verificărilor, acesta a primit un plic în care se afla o sesizare întocmită sub identitatea ziaristei Dumitrașcu Fănica, adresată Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași, în care erau menționate aceleași aspecte cu cele din nota pe care o verifica.

În finalul sesizării, care nu era semnată, a constatat că exista un paragraf în care se arăta că numitul Prisecariu Cătălin Dănuț, s-ar bucura de sprijinul procurorului Eva Emilian, „cu care face un sistematic schimb de informații”.

Luând cunoștință de aceste mențiuni, procurorul Eva Emilian a solicitat procurorului șef Diaconu Iulia să afle dacă acestea există și în nota clasificată.

După confirmarea existenței acestor mențiuni, împreună au hotărât trimiterea lucrării, ce conținea deja peste 100 de file, la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași, unde, materialul a fost atașat la dosarul penal nr. 28/P/2005.

În final, la 22.03.2006, dosarul a fost soluționat prin rechizitoriu de procurorul Gheorghiță Corneliu Marian și a fost transmis Tribunalului Iași, unde s-a înregistrat sub nr. 2543/2006.

În dosar nu s-au efectuat acte de urmărire penală, nu s-a dispus măsura disjungerii și nu s-au adoptat soluții față de Prisecariu Cătălin Dănuț și de procurorul Eva Emilian.

Actele de sesizare din dosar le-au constituit nota declasificată sus-menționată și denunțul întocmit sub identitatea ziaristei Dumitrașcu Fănica, ambele având în conținutul lor informațiile referitoare la Eva Emilia.

Procurorul Eva Emilian, a susținut că, după intrarea în faza publică a procesului penal, oricine a putut lua cunoștință despre acuzele formulate la adresa sa, motiv pentru care apreciază că prezența acestor mențiuni în dosar, sunt de natură să-i pună la îndoială integritatea și obiectivitatea profesională.

De altfel, în cursul verificărilor a rezultat că procurorul Eva Emilian ar fi făcut unele demersuri (audiențe) în legătură cu informațiile apărute în nota și sesizarea anonimă, în sensul de a nu fi declassificate cele care îl vizau, pentru a se evita publicitatea acestora, intenționând totodată să facă o conferință de presă, în cazul în care solicitarea sa nu se rezolva în mod favorabil.

De asemenea, procurorul șef Ionașcu Nicolae și procurorul Gheorghiță Corneliu Marian de la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași, au confirmat că procurorul Eva Emilian putea intra în posesia copiei sesizării anonime, în condițiile descrise de acesta, întrucât parchetul a eliberat copia acestui document numai inculpaților, la cererea apărătorilor.

Domnul procuror Gheorghiță Corneliu Marian, care a instrumentat dosarul nr. 28/P/2005, a arătat că în timpul cercetărilor, nu a perceput că procurorul Eva Emilian a fost interesat de această cauză, respectiv nu l-a abordat în legătură cu acest dosar.

De asemenea, a mai menționat că urmărirea penală nu a fost afectată de eventuale scurgeri de informații și la care să fi avut acces procurorul Eva Emilian.

Referitor la cererea prin care a solicitat indentificarea persoanelor din structura Direcției Generale de Informații și Protecție Internă ce se fac vinovate de situația creată, se constată că, potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii nu este competent să efectueze verificări sub acest aspect.

II. Exprimarea în presă a unor afirmații cu caracter defăimător și calomnios față de modul în care acesta ar fi gestionat urmărirea penală în dosarele în care au fost cercetați: Pânzariu Dumitru, Petru Mazâlu și Milatinovici Petru Săndel.

a) Informații referitoare la dosarul în care a fost cercetat Pânzaru Dumitru, au fost publicate în ediția din 4.03.2006, de ziarul „Flacăra Iașului” în articolul intitulat *„Șmerul procurorului Emilian Eva pentru Nena”*.

În cuprinsul articolului se susține că, în virtutea unor relații personale pe care le-ar avea cu Șindrilaru Răzvan, asociat la Trustul de Construcții Iași, procurorul Emilian Eva ar fi denaturat probele, ar fi soluționat nelegal și ar fi tergiversat soluționarea dosarului având ca obiect accidentul mortal de circulație, comis la data de 23.07.2003, de către Pânzariu Dumitru, un angajat al acestui trust.

Cauza penală la care se face referire în articolul de presă a format obiectul dosarului nr. 1006/P/2004 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași.

Evoluția dosarului până la soluționare se prezintă astfel:

- la data de 13 februarie 2004, Poliția Municipiului Iași – Biroul Cercetări Penale a înaintat dosarul la parchet împreună cu referatul cu propunere de sesizare a instanței de judecată și a fost repartizat procurorului Emilian Eva, la 17 februarie 2004, de prim procurorul Țicău Daniel;

- procurorul Eva Emilian a soluționat dosarul prin rechizitoriul nr. 1006/P/2004, emis a doua zi, respectiv la 18 februarie 2004, dispunând trimiterea în judecată a inculpatului Pânzaru Dumitru și disjungerea cauzei cu privire la expertul Neagu Constantin, pentru continuarea cercetărilor față de acesta sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal;

- la data de 17 decembrie 2004, prim procurorul George Spaiuc, al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, delegat în funcție din luna august 2004, a dispus prin ordonanța nr. 5157/II/2/2004, infirmarea din oficiu a rechizitoriului și restituirea cauzei Poliției Municipiului Iași în vederea completării urmăririi penale (în sensul de a se efectua cercetări și față de numitul Neagu Constantin), într-un termen de 15 zile de la primire;

- organele de poliție au finalizat cercetările și au înaintat dosarul cu referat de terminare a urmăririi penale față de ambii făptuitori, la data de 20 mai 2005 și a fost repartizat, la 9 iunie 2005, procurorului Alexandru Genoveva, care a soluționat dosarul prin rechizitoriul emis la data de 14 februarie 2006, dispunând trimiterea în judecată a numiților Pânzaru Dumitru și Neagu Constantin.

Rezultă astfel, că soluționarea dosarului la trei ani după săvârșirea faptei, nu este imputabilă procurorului Eva Emilian, iar informațiile publicate în presă sunt neconforme cu realitatea.

De altfel, cu ocazia verificărilor a rezultat că, după apariția în presă a articolului al cărui caracter este evident și în mod neîntemeiat defăimător și calomnios, procurorul Eva Emilian a solicitat în scris parchetului să justifice situația dosarului nr. 1006/P/2004, despre care știa că îl soluționase a doua zi după ce i-a fost repartizat.

În răspunsul comunicat de Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, i-a fost adusă la cunoștință evoluția reală a dosarului.

Totodată, a mai rezultat că după publicarea articolului din „Flacăra Iașului”, la data de 5 mai 2006, Colegiul de Conducere a Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași a dat un comunicat de presă în care s-a precizat, în mod concret, măsura și modul în care procurorul Eva Emilian a soluționat dosarul nr. 1006/P/2004 și s-a indicat că urmărirea penală a fost efectuată de organele de poliție și nu s-a aflat în ancheta procurorului menționat, cum în mod greșit s-a susținut în articolul publicat.

De asemenea, la data de 24 mai 2006, tot Colegiul de conduce a înaintat o adresă către „Flacăra Iașului”, prin care se solicita să se analizeze posibilitatea desemnării unui alt angajat care să fie acreditat la nivelul unității, în vederea asigurării și redării corecte a datelor furnizate, întrucât ziarista Dumitrașcu Fănica a expus în mod repetat în articolele

sale, date totalmente nereale despre activitatea parchetului, deși i s-au pus la dispoziție toate informațiile necesare.

În concluzie, în urma verificărilor efectuate, nu s-au confirmat datele prezentate în articolul de presă menționat.

S-a reținut că procurorul Eva Emilian a supravegheat cercetările, iar probele nu puteau fi denaturate, deoarece nu le-a administrat personal și oricum, după ce acesta s-a pronunțat, cercetările s-au completat sub supravegherea altui procuror; astfel încât acesta nu a tergiversat rezolvarea dosarului, soluționându-l în 24 de ore.

Cu privire la legalitatea soluției pe care a adoptat-o, potrivit legii, Inspekția Judiciară nu are competența de a se pronunța, fără a mai pune în discuție că soluția în dosar a fost dată, în realitate, de alt procuror.

b) Aspectele referitoare la dosarul în care a fost cercetat Petru Mazălu, publicate în ediția din data de 24.06.2006 a cotidianului „Ziua de Iași” în articolul intitulat „*Procurori infractori ?*”.

În cuprinsul articolului se prezintă cazul numitului Petru Mazălu, care s-a adresat la C.E.D.O. pentru modul în care a fost cercetat de procurorii Radu Moiescu și Emilian Eva.

Autorul articolului se folosește în redarea faptelor cercetate penal de informațiile primite de la numitul Petru Mazălu și reproduce afirmații grave referitoare la activitatea celor doi procurori: „sunt infractori pentru că nu au respectat legea”, „procurorul Moiescu nu a administrat probe în apărare”, „procurorul Eva a încercat să se folosească de un deținut pentru a-l găsi vinovat pe un administrator de firmă”.

Articolul este structurat pe trei direcții, cele care fac referire la procurorul Eva Emilian, purtând subtitlurile „*Rechizitoriul cu probe false*” și „*Implicarea procurorului Eva*”.

Cauza penală la care se face referire în articolul de presă, inițial a format obiectul dosarului nr. 54/P/2000 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, ulterior cauza fiind înregistrată și soluționată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași.

Referitor la cele două aspecte la care se raportează conținutul articolului, s-au constatat următoarele:

1. În cursul anului 1999, împotriva numitului Mazălu Petru, s-au formulat șase plângeri penale, având ca obiect eliberarea unor file CEC fără disponibil în cont ori cu alte semnături decât cele existente în bancă.

Cercetările s-au efectuat în dosarul nr. 54/P/2000 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, cauză în care domnul procuror Covalciuc Mihai a dispus, prin ordonanța din 31 mai 2000, scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Mazălu Petru sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 215 alin. 4, art. 288, art. 289 Cod penal și art. 276 lit. b din Legea nr. 31/1990.

Urmare plângerii formulate împotriva acestei soluții de S.C. „Legume Fructe” S.A. Huși, județul Vaslui (parte civilă), prin ordonanța nr. 989/II/2/2000 din 30.01.2001, s-a infirmat soluția și s-a dispus trimiterea dosarului la Poliția Municipiului Iași pentru completarea cercetărilor.

La finalizarea acestora, dosarul a fost înregistrat la 21.05.2001 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași sub nr. 1660/P/2001 și soluționat cu rechizitoriu la 20.06.2001, de procurorul Moiescu Radu.

Cauza a format ulterior obiectul dosarului nr. 15832/2001 al Judecătoriei Iași, în care, prin sentința penală nr. 2396 din 23.04.2002, inculpatul Mazălu Petru a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani și 8 luni închisoare pentru infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1 și 4 Cod penal cu aplicarea art. 1 alin. 2 Cod penal.

Prin aceeași sentință, s-a dedus perioada reținerii și arestării preventive pentru perioada 28.03.2001, la zi și prelungirea măsurii arestării.

Hotărârea a rămas definitivă în urma respingerii apelului inculpatului prin decizia penală nr. 1085 din 17.10.2002, pronunțată în dosarul nr. 7067/2002 al Tribunalului Iași și a recursului acestuia, potrivit deciziei penale nr. 35 din 16.01.2003, pronunțată în dosarul nr. 4302/2002 al Curții de Apel Iași.

Din executarea pedepsei de 3 ani și 8 luni, Mazălu Petru a fost liberat condiționat la data de 12.03.2004, în baza sentinței penale nr. 1255/2004 a Judecătoriei Iași.

Afirmațiile prezentate în articolul de presă examinat, potrivit cărora în cursul urmăririi penale nu i-ar fi fost respectate drepturile procesuale, nu pot forma obiectul

unor verificări de competență Inspecției Judiciare, deoarece acestea se referă la o cauză soluționată prin hotărâre definitivă de către instanța de judecată.

Cu privire la probele care au stat la baza trimiterii în judecată și, ulterior, la condamnarea inculpatului, se constată că acestea au fost efectuate de organele de cercetare penală, sub supravegherea procurorului Moisescu Radu, care a arătat că procurorul Eva Emilian nu s-a implicat și nu a intervenit în nici un mod în urmărirea penală efectuată față de numitul Mazălu Petru.

2. În cuprinsul articolului se susține că procurorul Eva Emilian l-ar fi chemat de 5 ori pe Petru Mazălu din Penitenciarul Iași și l-ar fi constrâns să-l desconspire pe Vasile Rusu, un alt ieșean acuzat de înșelăciune.

Pentru a se verifica aceste susțineri, s-a solicitat de la Penitenciarul Iași evidența cu ieșirile acestuia din arest.

Conform desfășurătorului prezentat, rezultă că Mazălu Petru a fost citat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași de două ori, citațiile fiind justificate de lucrările nr. 471/VIII/2003 și nr. 62/P/2002.

La Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași, acesta a fost citat de 10 ori, în vederea soluționării următoarelor lucrări și dosare: nr. 2314/P/2003 – procuror Eva Emilian; nr. 1989/VIII/2003 – prim procuror adjunct Carabulea Iulian; nr. 665/III/6/2003 – prim procuror adjunct Carabulea Iulian; nr. 1263/P/2000 (6.06.2002) – procuror Eva Emilian; nr. 4761/P/2000 (conexat cu nr. 1263/P/2000) – prim procuror adjunct Carabulea Iulian nr. 1263/P/2000 (26.02.2002) – procuror Eva Emilian; nr. 54/P/2000 (conexat cu nr. 4210/P/2001) al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași – procuror Eva Emilian; nr. 3365/VIII/2001 – procuror Eva Emilian; nr. 2503/VIII/2001 – prim procuror Țicău Daniel.

Drept urmare, rezultă că inculpatul Mazălu Petru a fost citat la sediul celor două parchete, în mod justificat, urmare dosarelor în care a fost cercetat, precum și a plângerilor adresate de acesta parchetelor.

Sub acest aspect, s-a constatat că procurorul Eva Emilian a emis citațiile în dosarul nr. 1263/P/2000, la care au mai fost conexate dosarele nr. 4210/P/2001 și nr. 4761/P/2000, cauze în care inculpatul Mazălu Petru era cercetat pentru că în perioada

08.12 – 12.12.1999 a indus și menținut în eroare, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, reprezentanții a două societăți comerciale de la care a achiziționat, în baza unor înscrisuri false, mărfuri în valoare totală de 161.320.800 lei (ROL).

Procurorul Eva Emilian a soluționat dosarul la 12.02.2004, dispunând prin rechizitoriu trimiterea sus-numitului în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 215 alin. 2, 3 cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 290 Cod penal, art. 84 pct. 1 din Legea nr. 59/1934 și art. 9 din Legea nr. 87/1994.

Rechizitoriul a făcut obiectul dosarului nr. 3376/2004 al Judecătoriei Iași, în care, prin sentința penală nr. 1493, din 24.03.2006, inculpatul Mazălu Petru a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 4 ani și 9 luni închisoare.

Față de cele de mai sus, se constată că aspectele prezentate în articolul de presă nu se confirmă.

c) Aspectele referitoare la dosarul în care a fost cercetat Petru Milatinovici (nume complet Milatinovici Petru – Săndel), publicate în ediția din 27.07.2006 a ziarului local „Ziua de Iași” sub titlul „*Abuzurile procurorului Eva*”.

În cuprinsul articolului se arată că acesta a fost cercetat penal, în stare de arest preventiv timp de 82 de zile, ulterior fiind găsit nevinovat și ca urmare, achitat în final de instanță pentru infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată.

Referitor la modul în care s-au desfășurat cercetările, se afirmă că declarațiile inculpatului au fost date sub amenințarea procurorului Eva Emilian.

În fine, se concluzionează că în felul acesta „viața unui ieșean care s-a aflat timp de peste 20 de ani în funcții de conducere a fost distrusă prin activitatea acestui procuror” și că procurorul Eva Emilian ar fi urmărit „lichidarea definitivă prin orice mijloc” a numitului Petru Milatinovici.

Concret, autorul articolului prezintă împrejurările în care s-ar fi derulat faptele ce au dus la cercetarea numitului Milatinovici Petru – Săndel, fără a indica probele pe care fondează susținerea altei situații de fapt decât cea rezultată din dosarul cauzei, ajungând în final să constate că nu acesta este vinovat pentru paguba comisă la S.C. „Bucium” S.A., prin livrarea a 50.000 de sticle de vin și șampanie plătite de S.C. „Grig Trans” S.R.L. Baia Mare cu file CEC pentru care nu exista disponibil în bancă.

De asemenea, comentează măsurile procesuale luate în cauză, afirmând că potrivit informațiilor deținute de reporterii acestei publicații, față de Milatinovici Petru – Săndel s-ar fi luat una din puținele arestări preventive din țară pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

Sub acest aspect se mai susține că deși arestarea preventivă a fost dispusă de un alt procuror, acesta ar fi acționat „la comanda lui Eva”.

Referitor la condițiile în care s-a desfășurat ancheta, se redau susținerile învinuitului.

În acest context, autorul articolului face și câteva aprecieri cu privire la activitatea procurorului Eva Emilian, asociind numele său de „scandaluri ce par să nu se mai termine”.

Se mai face afirmația că „cele mai multe decizii de arestare a unor ieșeni au fost luate de Eva la un șpriț” și că în instrumentarea cauzelor repartizate acesta ar comite „cele mai josnice mișmașuri”.

Cauza penală la care se face referire în articolul de presă, a format inițial obiectul dosarelor nr. 63/P/2001 și nr. 64/P/2001 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, iar ulterior, obiectul dosarelor nr. 1145/P/2001 și nr. 38/P/2001 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași.

În urma verificărilor efectuate s-au constatat următoarele:

- La data de 5 ianuarie 2001, organele de poliție au sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași și au propus arestarea preventivă pentru numiții Băcanu Petru, Pogăciaș Ioan Dinu și Mudure Victor pentru infracțiunile de înșelăciune și abuz în serviciu în formă calificată.

Cauza s-a înregistrat sub nr. 63/P/2001 și a fost repartizată spre instrumentare de prim procurorul Eva Emilian, procurorului Ispir Iulian - care a dispus arestarea celor trei inculpați.

Ulterior, la 6 ianuarie 2001, organele de poliție au sesizat același parchet și au propus arestarea preventivă a numitului Milatinovici Petru-Săndel pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată, cauză înregistrată sub nr. 64/P/2001 și repartizată tot procurorului Ispir Iulian, care a dispus arestarea inculpatului.

La 8 ianuarie 2001, acest dosar a fost conexat la dosarul nr. 63/P/2001, în care cercetările au fost continuate față de toți inculpații.

În cursul urmăririi penale au rezultat elemente de comitere a infracțiunilor de dare și luare de mită, motiv pentru care, la data de 30.10.2001, dosarul a fost declinat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași.

La unitatea de parchet astfel sesizată, materialul de urmărire penală referitor la infracțiunile de înșelăciune și abuz în serviciu s-a dispuns și s-a înregistrat sub nr. 1145/P/2001, iar cel referitor la faptele de corupție, a fost înregistrat sub nr. 38/P/2001.

Dosarul nr. 1145/P/2001 a fost repartizat procurorului Ispir Iulian, care instrumentase dosarul la Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași și care, între timp fusese avansat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași.

Acesta a soluționat dosarul prin emiterea rechizitoriului din 16 ianuarie 2002 și trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpaților Băcanu Petru, Pogăciaș Ioan Dinu, Mudure Victor și Milatinovici Petru-Săndel, precum și prin scoaterea de sub urmărire penală față de alte patru persoane.

Dosarul cauzei a fost înaintat la Tribunalul Iași unde s-a înregistrat sub nr. 1403/2002 și a fost soluționat prin sentința penală nr. 460 din 29 iunie 2006.

Prin această sentință, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Milatinovici Petru-Săndel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și condamnarea la câte un an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei a celorlalți inculpați.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași (nr. 4644/III/2/2006), cale de atac admisă prin decizia penală nr. 127/13.06.2007, pronunțată în dosarul nr. 1403/99/2002 al Curții de Apel Iași, iar pe fond, s-a dispus desființarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Iași, pe rolul căreia se află și în prezent.

- În ce privește dosarul nr. 38/P/2001 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, privind faptele de corupție, acesta a fost repartizat pentru efectuarea anchetei procurorului Vasile Rusu, care a soluționat cauza la 29 martie 2001, dispunând prin

ordonanță scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților Milatinovici Petru Săndel, Băcanu Petru și Mudure Victor, arestați în altă cauză, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 254 și, respectiv, art. 255 Cod penal.

În motivare s-a reținut că declarațiile învinuitului Băcanu Petru, în care acesta susținea comiterea faptelor, nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă.

Cu ocazia verificărilor efectuate a mai rezultat că după înregistrarea rechizitoriului nr. 1145/P/2001, prin încheierea din 13.02.2001, pronunțată în dosarul nr. 1403/2002, Tribunalul Iași a dispus revocarea măsurii arestării preventive față de inculpații Milatinovici Petru Săndel, Pogăciaș Ioan Dinu și Mudure Victor și a luat act că față de Băcanu Petru măsura a încetat de drept la 13.02.2001, la împlinirea termenului de 30 de zile pentru care fusese luată.

Împotriva acestei încheieri a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, iar prin decizia penală nr. 159/14.02.2001 a Curții de Apel Iași (dosar nr. 694/2001), acesta a fost admis, iar pe fond, s-a prelungit măsura arestării preventive pe o durată de 30 de zile pentru toți inculpații (măsura preventivă prelungită ulterior de instanța de fond).

Pe de altă parte, în aceeași perioadă, prin ordonanța nr. 187/II/2/2001 din 26.03.2001, a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, s-a admis plângerea inculpatului Milatinovici Petru-Săndel, iar pe fond, s-a dispus revocarea măsurii arestării preventive luată față de acesta.

Domnul procuror Ispir Iulian, care a instrumentat dosarul nr. 63/P/2001 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, până la declinarea acestuia la Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, a arătat că prim procuror Eva Emilian nu a administrat personal acte de urmărire penală în cauză și nu l-a influențat în deciziile luate.

A mai precizat că presa a prezentat o situație neconformă cu realitatea și în privința șefului arestului, despre care s-a afirmat că ar fi fost „dat afară” pentru că s-ar fi opus mai multor solicitări abuzive ale procurorului Eva Emilian.

În realitate, șeful arestului, Pintilie Dumitru, a fost destituit din funcția de șef și nu din funcția de bază, deoarece în timpul anchetei a permis, fără știrea procurorului,

accesul în arest al unui notar, pentru ca Milatinovici Petru Săndel să înstăineze un apartament asupra căruia era posibilă instituirea sechestrului asigurator.

Deși inculpatul Milatinovici Petru-Săndel a avut patru avocați, aceștia nu au formulat sesizări prin care să se invoce presiunile și abuzurile ce s-ar fi comis în legătură cu acesta în timpul cercetărilor, iar informațiile negative cu privire la aspectele anterior menționate au apărut numai după pronunțarea soluției de achitare.

În contextul celor anterior precizate, domnul procuror Eva Emilian a mai arătat că presa locală a adoptat poziții contradictorii, întrucât la momentul arestării, aceasta a informat cu vehemență că „a fost decapitată mafia alcoolului”.

Pe de altă parte, la data pronunțării achitării, același ziar a prezentat informația succint, fără alte comentarii de genul celor publicate după două săptămâni în articolul care face obiectul verificărilor.

De asemenea, a mai considerat ca fiind nejustificată asocierea pe care presa o face între moartea surorii lui Milatinovici Petru Săndel și ancheta care s-a derulat față de acesta, întrucât, în realitate, cercetările au avut loc cu 4 ani înainte de decesul acesteia.

Rezultatul verificărilor impune și câteva considerații referitoare la principiile care trebuie să guverneze, potrivit legii, activitatea jurnalistică și modul în care respectarea acestor principii se reflectă în articolele de presă examinate.

Din conținutului articolelor de presă, rezultă că jurnaliștii, având ca punct de plecare unele dosare penale instrumentate de procurorii parchetelor din circumscripția Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, expun puncte de vedere cu privire la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală ori la vinovăția persoanelor cercetate, în condițiile în care în aceste dosare s-au pronunțat și instanțele de judecată sesizate cu rechizitoriu (unele cauze soluționate în mod definitiv, altele aflate în curs de judecată).

Atitudinea jurnaliștilor trebuie analizată sub următoarele aspecte:

Controlul legalității și temeiniciei actelor și soluțiilor procurorului, ori a hotărârilor judecătorești, este realizat numai de procurorul ierarhic ori de instanțele de fond și de control judiciar, prin exercitarea căilor legale de atac, iar nu prin dezbateri publice în mass-media.

În considerarea dispozițiilor art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se pot face aprecieri asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești definitive/irevocabile, deoarece s-ar încălca principiul autorității de lucru judecat.

Pe de altă parte, în cauzele aflate în curs de soluționare, nimeni nu poate exprima puncte de vedere, deoarece constituie acte de imixtiune în activitatea de judecată, de natură să afecteze independența judecătorilor.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Constituției României, trebuie precizat că dreptul la exprimare consacrat de Constituția României (art. 30) și Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art. 10), nu trebuie înțelese și aplicat în mod absolut, prin neglijarea drepturilor celorlalte persoane.

Astfel, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art. 10 punctul 2, prevede că exercitarea dreptului la liberă exprimare poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În același sens, jurisprudența CEDO în domeniul libertății de exprimare, a statuat că se impune presei respectarea unor principii de echitate, astfel încât să nu se aducă atingere reputației și drepturilor celorlalți, iar în ceea ce îi privește pe magistrați, să nu se aducă atingere autorității și imparțialității puterii judecătorești.

În aceeași ordine de idei se rețin și dispozițiile art. 30 din Constituția României, potrivit cu care libertatea de exprimare nu poate prejudicia dreptul la imagine.

Pomind de la aceste principii de echitate, instanța de la Strasbourg a constatat că a existat o încălcare a Convenției în situația în care ziaristul a atacat personal pe magistrați fără a se baza pe probe suficiente (Barfod v.Danemarcei) sau s-a bazat în mare măsură pe caracterul generalizator și nenuanțat al afirmațiilor prin care s-au exprimat judecăți de valoare.

În jurisprudența Curții, s-a afirmat că libertatea presei acoperă recurgerea la o anumită doză de exagerare sau chiar de provocare (De Haes și Gijssels v. Belgia), însă pentru a se bucura de protecția oferită de Convenție, judecățile de valoare nu trebuie să se bazeze pe fapte inexacte, iar în ceea ce privește afirmațiile verificabile, Curtea nu ia în considerare numai adevărul obiectiv al acestora, ci și atitudinea subiectivă a ziaristului, buna credință tinzând să fie un criteriu folosit de Curte pentru a determina dacă exercitarea libertății de exprimare se menține sau nu în limitele stabilite de art. 10 din Convenție.

Aceste principii se regăsesc și în Codul deontologic al ziaristului, care prevede că jurnalistul are îndatorirea de a relata adevărul, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat (art. 2, 3 și 5), așa încât ziaristul poate da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur și nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte, respectiv știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Cu privire la cauzele aflate pe rolul instanțelor, ziaristul are obligația să relateze obiectiv faptele în evoluția lor și nu se poate substitui instituțiilor și puterilor publice.

Formularea apărărilor și contestarea cercetărilor efectuate în mod necorespunzător, dacă există probe și dovezi, se fac în fața organelor judiciare, singurele abilitate să ia măsurile ce se impun, iar nu în presă, care nu are instrumentele juridice să administreze acele probe în apărare, ori să înlăture neregularitățile urmăririi penale.

Prin urmare, jurnalistul are obligația de a respecta principiile mai sus enunțate, cât și cele ale eticii jurnalistice, să asigure informarea corectă a opiniei publice, să nu se substituie în competențele altor instituții ale statului, iar afirmațiile sale să nu se bazeze pe simple supoziții și nici să exploateze calitatea și conținutul știrilor sau opiniilor doar pentru senzational.

Contrar principiilor enunțate, autorii articolelor de presă examinate, substituindu-se organelor de control judiciar, apreciază cu vehemență că urmărirea penală în cele trei cauze nu s-a efectuat în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, că asupra persoanelor cercetate s-au exercitat presiuni ori nu le-au fost respectate drepturile procesuale prevăzute de lege, ajungând să acrediteze uneori ideea că urmărirea lor penală

ar fi fost determinată de alte interese decât cele determinate de obligația îndeplinirii actului de justiție în cauzele în care parchetele au fost sesizate.

De asemenea, au stabilit în sarcina procurorului Eva Emilian acte și fapte nesustținute de probe, dovedindu-se în urma verificărilor efectuate că informațiile publicate nu au fundament real.

Astfel, acesta nu a instrumentat personal cauzele la care se face referire, iar procurorii care au efectuat urmărirea penală, au luat măsuri și au dat soluții în cauzele respective, au susținut că acesta nu a comis acte de imixtiune în activitatea lor și că în soluționarea cauzelor s-au pronunțat, potrivit convingerilor formate pe baza probelor administrate.

Sub același aspect, procurorul Eva Emilian a fost acuzat de tergiversarea unei cauze penale, în condițiile în care s-a constatat că, în realitate, acesta a emis rechizitoriul în 24 de ore de la repartizarea dosarului.

Din consultarea procurorilor, în rândul cărora acesta s-a făcut cunoscut prin modul corespunzător în care și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, a rezultat că s-a remarcat în profesie prin pregătire deosebită, corectitudine, onestitate și cinste, calități susținute atât prin afirmațiile procurorilor, dar dovedite și de fișele de evaluare din care reiese că i s-a acordat anual calificativul „foarte bine”.

Referitor la calitățile profesionale ale domnului procuror Eva Emilian și cu privire la cauzele posibile care au generat campania de presă împotriva acestuia, a rezultat că acesta este apreciat ca fiind un bun profesionist, perseverent și operativ, iar din punct de vedere moral, că este integru și are un comportament corespunzător în relațiile de serviciu și în afara acestuia.

Față de cele de mai sus, se constată că afirmațiile jurnaliștilor sunt lipsite de suport probator, sunt vădit tendențioase și făcute cu intenția de a afecta, în mod nejustificat, reputația profesională a procurorului Eva Emilian.

Atingerea adusă reputației profesionale a unui procuror are drept consecință pierderea încrederii în profesionalismul, obiectivitatea și imparțialitatea sa, iar pe de altă parte afectează prestigiul justiției în ansamblu.

Față de cele expuse mai sus;

În temeiul art.30 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 – Admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul **Emilian Eva**, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – structura centrală.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Direcției resurse umane și organizare, în vederea punerii în aplicare.

Dată în București, la data de 06 Decembrie 2007

Președinte,
Judecător Anton Pandrea

